

Постѣля *с. ж.* **Постѣлка** **Постѣлчица** *ум.* постеля: Да даде гѣспод, Петраѣно Дѣвет годинѣи да лежиш, Дѣвет постѣли да изгнѣиш. *Д. 51, 6—8.* Кой ся понапрѣд ожени, Девѣт години да лежи Девѣт постѣлки да изгнѣи. *Д. 71—11—13.* Слезѣи, слезѣи моя мѣла майко! Слез' да видиш' чудо и голѣмо! Си донесош' уба'а не'ѣста, Теб' одмена, а менѣ постеля. *М. 60.* Дрѣж' люлкѣ-тѣ или постѣлкѣ-тѣ му чисто. *Л. Д. 1869 р. 99.* На одре-то, — Постѣлница послана. *М. 364.* Откаж' ся извади дѣ-те-то изъ водѣж-тѣ полага ся на топлѣ постѣлчицѣ. *Л. Д. 1870 р. 92.* „Топла ли ѣ, синко, земна кука? Мека ли ѣ земляна постеля? Меки ли ѣ камѣн-отъ възглава?“ *М. 194.*

Постѣлкѣ *м. св.* **Постѣлкамъ** *м. дл.* 1) постѣлю, постѣлаю: „Аи речѣте на младѣ гѣмидѣя, Да постѣлитъ платно бамбакерно, Отъ порти-те дури до гѣмѣа, Ясѣ ке дойдамъ на нова, гѣмѣа“. *М. 184.* „Боя ке младо загинѣтъ; Постѣли мека постеля“. *М. 241.* Си посла рамни дворо'и, Си посла мека постеля, Легна Бояна да спѣтъ. *М. 468.* Въ кащѣи прустъ ѣ пригѣтовѣнъ столъ посланъ, и отгорѣ му ѣ положѣно гѣрне вино и хлѣбъ. *Пк. 118.* Попадаѣе душке ле, послала ли си постеля? Послала, лудо, послала, младо, самъ дойди. *Кп. 190.* 2) — **съ камѣне**, вымошу, мошу: Тѣзи пѣтъ ѣ новѣ, скоро свѣршѣнъ и по-сланъ съ камѣне. *Л. Д. 1876 р. 129.* Работници-тѣ трошеха камѣне за да са постѣли пѣтъ — шоссе-то. *ѣб. р. 134.* Широки-тѣ и хубаво по-слави улици. *Зк. 58.*

Пѣстенъ *пр.* постѣный. **Пѣстно** ѣдене постѣное кушанье: Пост-нос сѣлско ѣстѣе състоѣи лѣтѣ отъ злакове повѣчъ и рибы но нѣкоѣи си дни; а зимѣ отъ сухи плодове и солѣны злакове. *Пк. 39.*

Постѣнѣ *м. св.* **Постѣнѣвамъ** *м. дл.* застѣну, стѣну: Стѣнажѣ двѣйсѣтъ години отъ когато стѣнѣтъ отъ тѣхъ сѣчкѣи-тѣ добры и чест-ны чѣловѣцы и нѣто смѣжѣтъ дажѣ свободно да постѣнѣтъ (*Il y a vingt ans qu'ils font gémir tous les gens de bien, et qu'à peine ose-t-on même gémir*). *Т. 229.* Той постѣнѣва, като не распознава никакъ брѣговѣтъ на отѣчество си: „Увы! дѣ смѣ нѣи? рѣче той. *Т. 150.*

Постѣгнѣ *м. св.* **Постѣгамъ** **Постѣгвамъ** *м. дл.* 1) до-стигну, достигаю: До сега колко-то добро ѣ могѣлъ да постигне маж-скѣи полъ въ народа ни откѣмъ просвѣтно отношѣние, постигнѣлъ го ѣ само съ голѣмы-ты трудовѣ на учѣтели-ты. *Л. Д. 1870 р. 149.* Лулчу си постигѣвашѣ желѣниѣто. *Зк. 52.* Обще-то само съ общѣ съдѣйствиѣе отъ всѣчкѣи може да ся постигне какъ-то трѣбѣва. *Л. Д. 1871 р. 438.* 2) (*Мак.*) рожу, раждаю: Постигнѣла сѣрѣта вѣдо'ица Постигнѣла ѣдно мажко дѣте. *М. 49.* Не постига ми нѣщо мѣнѣ не достаѣтъ, не хватаѣтъ: Не щѣ ми постигна врѣме. *Л. Д. 1872 р. 159.* Единѣ часѣв-